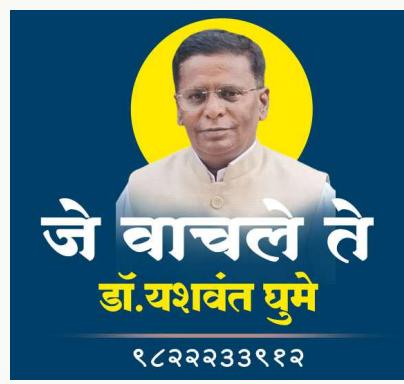

सह्याद्रीचा राखणद्वारा

प्रत्येक धर्मात दान करणे अत्यंत महत्त्वाचे मानले जाते. सनातन धर्मातही दानाचे महत्त्व सांगितले आहे. असे मानले जाते की , दान केल्याने मनुष्याचे इहलोक आणि परलोकात कल्याण होते असाही अनेकांचा समज आहे. त्यामुळे पूर्वी आणि आजही दानधर्म करण्याकडे अनेकांचा कल असतो.मात्र पूर्वीचे दानदाते नावासाठी वा प्रसिद्धीसाठी नव्हे तर स्वान्तसुखाय मनोभावे दान करीत. ते करताना या हाताचे त्या हाताला कळणार नाही याची खबरदारी घेत.पण आजच्या बदलत्या काळात लोकांसाठी परोपकाराचा अर्थ केवळ आणि केवळ प्रसिद्धीसाठी पैसे वा वस्तू दान करण्यापूरता मर्यादित राहिला आहे. स्वार्थ ठेवून जे केले जाते ते दान कसले? परमार्थ कसला?ती ठरते केवळ नौटंकी!

शेती आजही ज्यांना दान मिळाली त्यांचे वारसदार अभिमानाने त्यांचे नाव घेत राबवित आहे. घरदार, पैसे, सोने, चांदी यासारख्या अनेक वस्तू दान करणारे दाते शिरगिणतीतही नसेल एवढी संख्या आहे. एवढी मोठी संपत्ती दान करताना त्यांनी मनामध्ये कोणत्याही प्रकारची स्वार्थलोलूप भावना मनात न बाळगता अगदी निःस्वार्थी भावनेने दान केल्याने कितीतरी व्यक्तिमत्वे आपल्याला आठवतात. अनेक दानशूर आजही स्मृतीपटलाच्या बाहेर असतील. महाभारतातील कर्ण तर दानशूर म्हणून सर्वज्ञ ठोकत होता. दानाचे प्रतिक म्हणून आपण त्याला ओळखतो. कर्णच काय त्या काळात सर्वसामान्य माणसे सुद्धा निःस्वार्थ अपेक्षने मोठ्या प्रमाणात दान करीत. मात्र ते दान करताना या हाताची खबर त्या हाताला कळणार नाही याचीही काळजी घेत. अलीकडे ही अनेक मंडळी दान करतात, नाही असे नाही. विशेषत: राजकीय क्षेत्रातील मंडळी दान करताना मोठ्या प्रमाणात वाचनात येते. पण त्यांच्या दान देण्यामध्ये निःस्वार्थ भावना दिसत नाही. गरजूना दान करताना ते जणू काही आपण खूप मोठी संपत्ती लुटून दिली असा अविर्भाव दाखवतात. कष्टाने कमवलेली स्वतःची संपत्ती उथळून वाटत आहे की काय अशाप्रकारे अविर्भाव दाखवतात. दान करतानाचे फोटो आणि बातम्या प्रसिद्धी माध्यमांमध्ये कशा छापून येतील याचीच जाणीवपूर्वक काळजी घेतली जाते. अनेकदा पेड न्यूज छापून आणल्या जातात.

दे दा

आपण फार मोठे दानशूर मसिहा आहोत अशा
प्रकारचा भास जनतेत निर्माण करतात. काही
दिवसांपूर्वीचा एक प्रसंग मला आठवला तो मुद्दाम
सांगावासा वाटतो. एकदा राजकीय पक्षाच्या राष्ट्रीय
स्तरावरील नेत्याचा वाढदिवस होता. आपल्या
लाडक्या राजकीय नेत्याचा वाढदिवस शहरातील
स्थानिक पदाधिकाऱ्यांनी शासकीय रुग्णालयात
रुग्णांना फळे वाटून साजरा केला. रुग्णालयात
रुग्णांच्या हातात कवळ दोन केळी देऊन त्याच्या
आजूबाजूला दहा बारा स्थानिक पदाधिकाऱ्यांनी
सिना चौडा करीत मान तुकवत उभे राहून फोटो
काढले. केळाची किंमत साधारणतः किती
असेल. चार ते पाच रुपये असेल. पण फोटो आणि
बातम्यांच्या माध्यमातून जणू काही आपण चार-
पाच लाख रुपये वाटले की काय असा अविर्भाव
त्यांच्या चेहच्यावरून स्पष्ट झळकत होता. थोडीही
जनाची नाही तर मनाची लाज वाटत नसेल काय
अशा लोकांना? आपण वाटतो किती? दाखवतो
किती? केवढी ही गरिबांची आणि गरिबीची
थळ्वा. अरे द्यायचेच आहे मनापासून द्याना.

धेणान्यालाही आनंद मिळाला पाहिजे. नेत्यांच वाढदिवस साजरा करायचा आहे तर खुल्या मनाकरायला पाहिजे. केवळ फोटो काठून बातम्यांमध्य नाव येण्यापुरता जर दानाचा कार्यक्रम होत असेल तर अतिशय लज्जास्पद गोष्ट आहे. अशा छापूआलेल्या बातम्यांमुळे जरी वरिष्ठ नेतेमंडळी खु होत असेलही तरी जगामध्ये मात्र आपले होते, आपली लायकी दिसते याचेही भान राही नसेल तर हे कसले नेते? त्यापेक्षा दान न केलेले बरे. आवळा देऊन पोवळा काढत केवढी हे प्रसिद्धीची हाव. हे लक्षात ठेवा कुठलाही दान करणारा प्रमाणिक माणूस दाखवूनदाखवून दानधर्म करत नसतो. ज्यांच्या मनात दानधर्म करायचे प्रामाणिक भावना असेल तो दान केल्याची बातमध्य तर सोडाच साधा फोटोही काढणार नाही. आर्थितोंडावर विषयही काढत नाही. या हाताची गोपनी त्या हातालाही लागू देत नाही. अशी आजहात अनेक मंडळी असतील परंतु आपल्याला माहिनी नाही. मात्र आपले राजकीय लोक अगदी उलटउलट वागतात. अनेक राजकीय लोक इकडल

लाईला तोँड फुटले

लोकसभेच्या निवडणुकांना अजून अवकाश आहे. मात्र, त्या आधी राजस्थान, मध्यप्रदेश, छत्तीसगढ, तेलंगण आणि मिझोराम या पाच राज्यांमधील विधानसभांच्या निवडणुका होणार आहेत. अनेकदा या दोन्ही निवडणुकांमधील मतदारांचा कौल वेगळा किंवदूना काहीवेळा परस्परविरोधी असू शकतो. तसेच या आधी झालेही आहे. तरीही, देशातील राजकीय वाच्यांचा अंदाज येण्यासाठी या राज्यांच्या निवडणुका महत्वाच्या आहेत. ‘इंडिया’ या विरोधकांच्या आघाडीचे नेमके काय होणार, हे अद्याप माहीत नाही. बिहारचे मुख्यमंत्री नितीशकुमार अस्वस्थ असल्याच्या वावडचा आहेत. मात्र, नितीश यांचे वागणे अलीकडे इतके बेभरवशाचे झाले आहे की, वावडचा सत्यातही उतरू शकतात. महाराष्ट्रात प्रकाश आंबेडकर यांच्या वर्चित बहुजन आघाडीला विरोधक बरोबर घेतात की नाही, हे समजायला तयार नाही. आंबेडकरांनी तर स्वबळावर सर्व ८८ जागा लढविण्याचा निर्धार बोलून दाखविला आहे. दक्षिणेत देवगडांडा यांचा जनता दल-धर्मनिरेक्ष हा पक्ष भाजपप्रणित एनडीएमध्ये येत असतानाच अण्णा द्रमुक एनडीएमधून बाहेर पडला आहे. तामिळनाडूतील प्रादेशिक वरचर्च्या असणारे राजकारण राष्ट्रीय पक्षकांना नेहेमीच त्रासदायक ठरत आले आहे. राजीव गांधी याची तामिळनाडूत हत्या होण्याआधीपासूनचा हा सलग इतिहास आहे. तिकडे पंजाबात मात्र अकाली दलाने पुन्हा एकदा आपला जुना मित्र असण्याचा भारतीय जनता पक्षासोबत जाप्याचा निर्णय घेतला आहे. या सांच्या राजकीय घडामोडी, आघाडचा, युती आणि पक्षांतरे यांना आता वेग येईल. काही धक्कादायक आणि अनेपेक्षित घटनाही घडतील. अनेकदा एखाद-दुसरी घटना किंवा घडामोड प्रचाराचा सारा रोखच बदलून टाकते. असे यापूर्वी घडले आहे. मात्र, असे असताना पंतप्रधान नंदेंद्र मोदी आणि कांग्रेसचे सूर सापडलेले माजी अध्यक्ष राहुल गांधी यांनी मैदानात उतरण्याआधीचे हाकरे भरण्यास जोरदार सुरुवात केली आहे. या दोघांच्याही ताज्या भाषणांमधून भाजप आणि कांग्रेसचा रोख कसा असणार आहे, याची थोडी फार कल्पना येते. राहुल गांधी हे अलीकडे वारंवार देशातील ओबीसीच्या प्रश्नांवर भर देत आहेत. ओबीसी हा भारतीय जनता पक्षाचा सगळ्यांत मोठा आणि विश्वासार्ह असा जनाधार आहे. महाराष्ट्रात जसे ‘माधव’ (माळी, धनगर, वंजारी) हे समीकरण भाजपने ऐंसीच्या दशकात रूढ, लोकप्रिय केले; तसेच, देशभरात महत्वाच्या प्रबळ जातीपेक्षा इतर मागास वर्गांकडे भाजपने खास लक्ष दिले. त्यानंतरच्या टप्प्यात आदिवासी आणि भटक्या विमुक्तांकडे ही भाजपने खास लक्ष दिले. हा जनाधार तोडण्यासाठी राहुल गांधी यांनी महिला आरक्षण विधेयकाच्या संदर्भातीही ओबीसी आरक्षणाचा विषय उपस्थित केला होता. ओबीसीना विधिमंडळे किंवा संसदेत आरक्षण देण्याचा सध्या कोणताही प्रस्ताव नाही. मात्र, तो येवो अथवा न येवो; कधी ना कधी जनगणना करताना जातगणना करणे आवश्यक ठरणारच आहे. त्याशिवाय, महिला आरक्षणातील एससी, एसटी पोट-आरक्षणही नेमके होणार नाही.

महिला आरक्षण प्रत्यक्षात येण्यास अवधी असला तरी त्याचा राजकीय लाभ कितपत होईल, याचा अंदाज भाजप घेत आहे. मात्र, त्याचवेळी भाजपच्या भात्यामध्ये आक्रमक राष्ट्रवादाच्या परिघातले अनेक विषय असतात. त्यातील एका बाणाला पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी हात घातला आहे. ‘काँग्रेस पक्ष शहरी नक्षलवाड्यांच्या नादाला लागला आहे..’ हा काही भाजपचा नवा आरोप नाही. तो राजधानीतील जवाहरलाल नेहरू विद्यापीठातील कन्हैया कुमार व इतरांच्या अंदोलनांपासून होत आला आहे. डॉ. मनमोहन सिंग यांचे सरकार असताना ‘खारा कारभार सोनिया गांधी यांची सल्लागार परिषद करते आणि या परिषदेत ‘अर्बन नक्सल’ व्यक्तींचा वरचम्बा होत’ असे आरोप या आधीही होत आले आहेत. काही काळावर्षी काँग्रेस ही देशातील एनजीओ म्हणजे स्वयंसेवी संघटनांसारखी काम करते, असे म्हटले जाई. आता मोदी यांनी काँग्रेसचे तलागाळात मुरलेले, गावगाड्याशी नाते असणारे सारे नेते मागे पडले आहेत आणि कायमचे मौनात गेले आहेत, अशी तोफ डागली आहे. भाजपमधील किंती तलागाळातील नेते स्वतंत्रपणे बोलण्याची हिंमत बालगून आहेत, असा प्रश्न त्यांना कुणीतरी उद्या विचारेलंच. मात्र, आजची काँग्रेस ही जुनी स्वातंत्र्य चळवळीचा इतिहास असणारी काँग्रेस नाही, तो आता गंभीर राजकारण करणारा पक्षक उरला नसून भरकटला आहे, असे मोदी सूचित करत आहेत. इतकेच नव्हे तर ‘राष्ट्रवादी भाजप’ विरुद्ध ‘देशद्वेषांशी संगनमत करणारा काँग्रेस पक्ष’ असे समीकरण मतदारांच्या मनात ठसविण्याचा मोर्दोचा रोख आहे. त्यांनी दिलेला हा सिग्नल एव्हाना खालपर्यंत सगळ्यांनी पकडलाही असेल. राहुल गांधी यांनी आपली जुनी प्रतिमा पुसू काढत प्रचार चालविला आहे, त्यालाही बराच काळ लोटला. मात्र, ‘इंडिया’ या आघाडीत जमा झालेली दिग्गज नेत्यांची प्रभाववळ त्यांना पूर्णपणे साथ देते आहे, असे चित्र अद्याप उभे राहिलेले नाही. नितीश यांचे वेगलेचे काही चालू असते. शरद पवार महिला आरक्षणाचे काम आपण आधी केले, हे सागून मोर्दीवर टीका करीत असले तरी त्यांच्यावर इतरांचा कितपत विश्वास उरला आहे, हे कळायला मार्ग नाही. काँग्रेसचे नेतृत्व ममतांना चालणार नाही. अशावेळी, देशव्यापी सामना पुन्हा नरेंद्र मोदी आणि राहुल गांधी असा उभा राहतो आहे का, ते काही दिवसांतच स्पष्ट होईल. तसेहोणारच असेल तर राहुल गांधी यांना किंचितही फिले पडून चालणार नाही. आता लढाईला तोंड फुटलेच आहे.

जागातकाकरणाचा चक्र उलटा फरवला जात आहत आण एकाकड

भारताच्या विकासगांगेची पंचारती

अमेरिका-चीन संघर्ष व दुसरीकडे रशिया-युक्रेन युद्ध यांमुळे जागतिक पटलावर अस्थिरेचं साप्राच्य आहे. परंतु या बाब्हा प्रतिकूलतेमध्यी ही आपल्या शिडांगमधील हवा आपल्या जहाजाला किनाऱ्याकडे सुरक्षित पोचवण्याची दिशा देत राहील, अशा परिस्थितीत भारत आहे. हा विश्वास देणाऱ्या कारणांना आपण बलशाली भारतासाठीची पंचराती म्हणू.

१. लोकसंभ्याशासीलीय लाभांश (डेमोग्राफिक्स) : जग प्रौढत्वाकडे आणि काही प्रदेशांत तर वार्धक्याकडे वाटचाल करत आहे. सरासरी २७ वर्ष असलेला भारत हा याला कर्ती मनुष्यबळ उपलब्ध असलेला ठळक अपवाद आहे.

मनुष्यबळाची कुशलता वाढवण, त्यामधील महिलांचा सहभाग वाढवण आणि कामगार कायद्यांत आणखी सुट्सुटीतपणा आणणं या अपेक्षांची आणाऱ्या दखल घेण्याची गरज आहे. परंतु त्या दिशांनी प्रधानमंत्री कौशलत्य विकास योजनासारखे प्रयत्नही केले जात आहेत.

२. कर्जांच्या आघाडीवरील सुस्थिती: कर्ज म्हणजे भविष्यातील तजवीज आजच खर्ची घालण्याचा मार्ग. भारतावरील कर्ज आणि कर्जाचे आपल्या सकल देशांतर्गत उपादानाशी (जीडीपी) असलेले प्रमाण हे दोन्ही अन्य अनेक विकसित देशांच्याही तुलनेत आवाक्यातील आहे. संसदेत मांडलेल्या २०२२-२३च्या आर्थिक सर्वेक्षणानुसार हे प्रमाण १७०टके आहे. याचेच जगभारातील प्रमाण २४८ टक्के आहे आणि अमेरिकेपासून (२६४%) चीनपर्यंत (२९५%) बहुतेक आघाडीच्या देशात ते त्याहनही अधिक आहे. या देशांची कर्जफेडीची क्षमताही त्यातून प्रतिबंधित होत असली, तरी देशांतर्गत अर्थकारणाचे ढोबळ व्यवस्थापन आणि जोखीम व्यवस्थापन या दोन्ही दृष्टीनी आपणसमाधानकारक स्थितीत आहोत, हे महत्वाचे आहे.

३. जागतिकीकरणाची उलटी गंगा (डीग्लोबलायझेशन) : जागतिकीकरणाच्या चार ते पाच दशकांत संपूर्ण जग परस्परविश्वासातून एकमेकांशी व्यापाससंबंध वर्दिगत करत होते. परंतु कोरोनोन्कर जगातील परिस्थिती बदल लागली आहे. सद्गुरावाची जागा अविश्वासानं घेतली आहे. आपल्या पुरुषठां साखळ्या एकावलंबी राहू नयेत, यासाठी सर्व बहुराष्ट्रीय कंपन्या प्रश्नतशील आहेत. तंत्रज्ञान, उत्पादन क्षेत्र, कौशल्यविकास या आघाड्यांवर देशांतर्गत क्षमता विकसित करण्यावर जगभारत भर दिला जात आहे. त्यातून भांडवली साधनसंतोंचा पुरेपू वापर करण्याची आणि जगभारातील उद्योगाना चीनला भक्तम पर्याय देण्याची संधी आपल्याला उपलब्ध झाली आहे.

४. डिजिटायझेशन: भौतिक पायाभूत सोर्योंबोरवरच डिजिटल पायाभूत सोर्योंनाही आज असाधारण महत्व आले आहे. आधारच्या रूपातील ओल्ड्यु, यूपीआयच्या रूपातील देयकभरणा आणि डिजीलॉकरच्या रूपातील डेटा व्यवस्थापन या तीन संस्भावावर देशस्तरावरील ही व्यवस्था उधी आहे. ई-व्यापार हा आजच्या युगात आपल्या देशाने स्वीकारलेला मंत्र आहे. २०१७मधील ३८.५ अब्ज डॉलरवरून हा व्यापार २०२६पर्यंत २०० अब्ज डॉलरवर जाईल, असा अंदाज वर्तवला जात आहे. या क्षेत्रात भारतानं जगभारत आघाडी घेतल्याचे आणि त्यातून सामाजिक सुरक्षा साधल्याचे प्रशंसोद्दार जागतिक बैकैनं काढले आहेत.

५. कर्बंधट (डीकार्बनायझेशन): २०२३ हे वर्ष आजवरच्या तापमानांदीच्या इतिहासातील सर्वार्धिक सरासरी तापमानाचे ठेल, असा इशारा जागतिक हवामानसास्त्र संघटनेने दिला आहे. या तापमानवाढीचे दुष्प्रीणाम आटोक्यात ठेवण्यासाठी तातडीच्या उपायांची गरज आहे. मुद्देवाने, भारताचा दैनंदिन दरडाई सरासरी ऊर्जावापर (८०० वॉट) हा अमेरिकेच्या तुलनेत (९००० वॉट) खुप कमी आहे. भविष्यातील आपल्या वाढीव मागणीला प्रतिसाद देण्यासाठीही आपण १७४ गिगावॉर्ट एवढी अक्षय ऊर्जानिर्मिती क्षमता स्थापित केली असल्याचे आंतराश्रीय ऊर्जा आयोगाने म्हटले आहे. २०३०पर्यंत ही क्षमता ५०० गिगावॉर्टपर्यंत नेण्याचा आपल्या देशाचा निर्धार आहे. आताच आपला देश या क्षेत्रात जगात चौथ्या क्रमांकावर आहे. एकूणच 'नए दौर में लिखेंगे, मिळ कर नई कहानी...' असे म्हणण्याची वेळ आता नक्कीच आली आहे.

દ્વારા વિકાસ કરેલી રૂજ વાત

पुण्यासारख्या ठिकाणी अनेक तरुण वास्तुविशारद पदवी घेऊन या क्षेत्रात मोठचा हिरीरीने स्वतःचा व्यवसाय सुरु करतात. ‘हुसाको’ हा अशाच हृषीकेश ठोके, चैत्राली पदमवार आणि अनुष्का जाधव या तरुणांनी सुरु केलेला व्यवसाय. पदवीसाठी प्रत्येक विद्यार्थ्याला उमेदवारी किंवा इंटर्नशिप करावी लागते. ही संधी डोळसपणाने घेऊन हृषीकेशने चक्र नेपाळमधील वास्तुविशारदाकडे काम केले. आव्हानांवर मात करत योग्य निर्णय घेत काम कसे करायचे, याचे प्रशिक्षण त्याला मिळाले. चैत्रालीने प्रस्थापित बांधकाम व्यावसायिकाकडे व्यावसायिक खाचाखोचांचा अनुभव घेतला. अनुष्काने स्टार्टअपमध्ये उमेदवारी केल्याने तेथे वास्तुकलेशी निगडित गोर्झीबरोबर व्यवसायासंबंधित बारकावेही शिकायची संधी तिला मिळाली. या तरुणांनी स्वतःचा व्यवसाय सुरु केला आहे, तो फक्त अर्थर्जनासाठी नव्हे तर आवडीच्या क्षेत्रात, आपल्या पद्धतीने स्वतंत्रपणे काम करण्यासाठी, आपली ओळख निर्माण करण्यासाठी. व्यवसायातून प्राप्ती कमी-जास्त होणे, त्यासाठी वित्त नियोजन इत्यादी गोष्टी त्यांना अनुभवातून कळत गेल्या. ग्राहक अजूनही वास्तुविशारदाकडे गाभीयनि पाहात नाही. आर्किटेक्ट अत्यावश्यक नसून काही उच्चभू लोकांचा हौसेचा मामला असतो, असा गैरसमज असतो. ग्राहकांनाही जाणकार करण्याची गरज ओळखून ते त्यांच्याशी संवाद साधतात. अनुभवी वास्तुविशारदांकडून पाठिंबा मिळतो, ते ग्राहकांकडे शिफारस करतात, असा या तरुणांचा अनुभव आहे.

सुरुवात करताना स्वतःचे ज्ञान, कसब आणि आत्मविश्वास हेच प्रमुख भांडवल असल्याने भांडवल उभारण्याचे आव्हान नाही. परंतु वास्तुविशारदाने कल्पिलेले वास्तवात कसे उतरते, हे अनेक पुरवठादार आणि कारागीर व कामगारांवर अवलंबून असते. त्यामुळे एकीकडे ग्राहक आणि दुसरीकडे हे कारागीर यांना सांभाळण्याची कसरत महत्वाची. मध्यमवर्गातील सुशिक्षित तरुणांनी व्यावसायिक पदवी घेऊन चालू केलेली एक फर्म. यात नाट्यमय असं काही नसलं तरी त्याच्या या 'उद्यम'कथेतून केवळ होतकरू तरुणांनाच नव्हे; तर आजूबाजूच्या व्यवस्थेला अंतर्मुख करायला लावणाऱ्या काही गोष्टी दिसतात.

एक म्हणजे वास्तुविशारद व्यवसायासाठी कोणत्याही प्रकारचे नियमन किंवा कामाचा दर्जा ठरवणारी

सह्याद्रीचा राखणदार

नुतन इमारतीतून सर्वसामान्यांच्या न्यायदानाची प्रक्रिया गतिमान करा- पालक न्यायमूर्ती अविनाश घरोटे ब्रह्मपुरी येथे दिवाणी व फौजदारी व्यायालयाच्या नुतन इमारतीचे उद्घाटन

चंद्रपूर। प्रतिनिधी

सामान्य नागरिकांचा न्यायपालातीवर विश्वास आहे. न्यायालयाच्या एका निर्णयाने लोकांचे आयुग्र बदल शकते. त्यामुळे न्यायालयाच्या निर्णयाकडे लोक आशेने पाहत असतात. त्यामुळे या नुतन इमारतीतून सर्वसामान्यांच्या न्यायदानाची प्रक्रिया गतिमान करावी असे प्रतिवादन मुंबई उच्च न्यायालय, नागपूर खंडपीठाचे न्यायाधीश तथा चंद्रपूर जिल्हाचे पालक न्यायमूर्ती अविनाश यांनी कैले.

ब्रह्मपुरी (जि. चंद्रपूर) येथे दिवाणी व फौजदारी न्यायालयाच्या नुतन इमारतीच्या उद्घाटन कार्यक्रमाप्रसंग ते बोलत होते. यावेळी मंचावर चंद्रपूराच्या प्रमुख जिल्हा व सर्व न्यायाधीश समझी भीष्म, ब्रह्मपुरीचे दिवाणी न्यायाधीश तथा न्यायदुर्घाकारी शीर्षमंत्र चक्र, सह. दिवाणी न्यायाधीश श्री. गुडे, तालुका अधिकर्ता संघाचे अध्यक्ष हेमत उकडे आर्द्दी उपस्थित होते. न्यायालयाच्या नुतन इमारतीच्या उद्घाटनाप्रसंगी अत्यांदंद होत असून या

न्यायालयाच्या नुतन इमारतीची पाहणी

यावेळी पालक न्यायमूर्ती अविनाश घरोटे यांनी ब्रह्मपुरी दिवाणी व फौजदारी न्यायालयाच्या नुतन इमारतीची पाहणी केली.

त्यासोबतच न्यायालयाच्या जुन्या इमारतीची देखील पाहणी केली.

ऐतिहासिक क्षणाचे साक्षीदार होता आले, असे सांगून पालक न्यायमूर्ती अविनाश घरोटे म्हणाले, अयथ वरिश्रमातून दिवाणी व फौजदारी न्यायालयाची नवीन इमारत पूर्णत्वास आली आहे. ब्रह्मपुरी हे ऐतिहासिक शहर

आहे. या तालुक्यास विद्यानगरी असे संबोधले जात असून शिक्षणाचे माहोरघर सुद्धा मानले जाते. जुन्या न्यायालयाची वास्तु ब्रिटिशकालानुसून त्याचा वेळाचा इतिहास आहे. इतिहासकालानुसून इमारतीमधून नव्या इमारती स्थानांतरित होणे, ही सुखद बाब आहे. न्यायालयात शिवाई पदापासून तर न्यायाधीश पदापर्यंत सर्वजन आपापली कार्य पार पाठ असतो. आपले कार्य प्रमाणिकपणे करून न्यायालयाचे नाव उज्ज्वल करावे तसेच धकाधीकच्या जीवनात आपोय साभाळून कायद्याचे पालन करावे, असा मोलाचा सल्ला त्यांनी उपस्थिताना दिला. ते पुढे म्हणाले, गोवरांती इतिहास, समृद्ध वारसा, अनोख्या चालीरीती, पंपंपा आणि चांगले न्यायाधीश व नामवंत वकिलांच्या सहवागाने ब्रह्मपुरी शहराला उत्तम दर्जा बहाल केला आहे. ब्रह्मपुरी न्यायालयाच्या नुतन इमारतीच्या उद्घाटनासाठी उपस्थित राहणे, ही अनांदाची बाब आहे. न्याय मिळवणे हा संविधानाचा सर्वांत प्रभुतू सिद्धांत आहे. कायद्याचे ज्ञान, अनुभव त्यासोबतच नवीन सोरीपुषिधा, संगणक,

आर्टीफिशियल इंटेलिजन्सी या संसाधनाचा उपयोग करून पक्षकारांच्या केसेस निकाली काढण्याकरीत किती चांगल्या प्रकारे उपयोग करात येईल व लवकरात लवकर न्याय देता येईल याची खासी कारबी, असे वकिलांना सांगितले. स्पष्टवादीता ही मानवाला कायम पुढे नेत असते. पक्षकारास कायद्याची खरी बाब समजावून सांगवी. त्यामुळे पक्षकाराचा आपल्यावरचा विश्वास दूर होईल, असीने ते म्हणाले. प्रमुख जिल्हा व सर न्यायाधीश समृद्धी येत्या आहे. पक्षकार, वकिल व न्यायाधीशांच्या सोबी-सुविधीसाठी ही वास्तु मूर्त स्वरूपात उभी आहे. या इमारतीच्या उभारणीत अनेकांचे सहकार्य लाभले. ब्रह्मपुरी शहराला ऐतिहासिक, सांस्कृतिक, सामाजिक वारसा लाभलेला असून धार्मिक महावृद्ध देखील आहे, असे त्या म्हणाल्या. तत्पूर्वी, मान्यवाच्या हाते सरस्वती पूजन व दीप प्रज्ञलन करून कायद्यक्रमाला सुरुवात करण्यात आली.

पालक न्यायमूर्ती यांच्या हस्ते इमारत बांधकामास योगदान दिल्याबहल सत्कार: न्यायालयाच्या नुतन इमारतीच्या बांधकामास योगदान दिल्याबहल सावंजनिक बांधकाम विभागाचे उपविधायिक अधियंत्र श्री. चहारे, कार्यकारी अधियंत्र (विद्युत) श्रीमती वर्मा, कंत्राटदार के.सी.पटेल यांना शाल, श्रीफल व समानविचिन्ह देऊन तसेच हिंदू ज्ञानमंदिर, ब्रह्मपुरी खंडपीठाची नवीन महाराष्ट्र गोत नाडार केल्याबहल त्याचा देखील सत्कार करण्यात आला. यावेळी, आमदार विजय वडेजीवाहन यांच्यासह विभागाचे उपविधायिक अधिकारी संदीप भस्मे, उत्तीलाभ उपस्थिती श्रीमती अर्यांशु जुही यांच्यासह जिल्हातील न्यायाधीश आंदोली उपस्थिती होती. कायद्यक्रमाला संचालन न्यायाधीश माधुरी केवलगारे व ऋषिकेश हिंगणगावकर तर आभार दिवाणी न्यायाधीश श्रीमत चक्र यांनी मानले.

'आशा' चे वरोरा पं.स.परीसरात आंदोलन आंदोलन स्थळी तिव्र घोषणाबाबी; १० दिवसांपासून संप सुरुच

वरोरा। प्रतिनिधी

गेली अनेक वर्ष आशा व गटप्रवर्तक महिला आपल्या विविध माग्यासाठी वारंवार आंदोलन करत आहेत. मात्र याकडे दुर्लक्ष केले जात असून आता पुढे हातका आक्रमण करित आपल्या माग्यासाठी संप व आंदोलनाची सुरवात केली आहे. दिनांक १८ ऑक्टोबर प्रापून बेंदुदत काम बंद आंदोलन करण्याचा इशारा दिला होता त्यानुसार हा संप सुरु झाला आहे. अजून पर्यंत संपावर तोडगा न नियात्यामुळे याचा परिणाम फर मोठ्या प्रमाणात ग्रामीण भागातील आरोय व्यवस्थेवर जाणवू लागला आहे.

आशा व गटप्रवर्तक महिलांना शासकीय कर्मचाऱ्यांचा दर्जा व त्याचे वेळेन मिळावे. तोपर्यंत शासकीय कर्मचाऱ्यांचा दर्जा मिळत नाही तोपर्यंत दरम्हा २५. प्रमुख यांनी दरम्हा २५. अनेलाई कामाक्षी सक्ती याचा यांच्या नागरिकांना दिनांक १८ ऑक्टोबर प्रापून वरोरा पंचायत समिती कार्यालय आवारत प्रचंड घोषणाबाबी करत आशा वर्कर व गटप्रवर्तक महिलांचा काम बंद बेंदुदत संप चालू आहे. प्रचंड घोषणाबाबी असल्याने सदर परिसर दणाणू गेला होता.

चंद्रपूर। प्रतिनिधी

ग्रामीण भागात नागरिकांना मुलभूत सुविधा उपलब्ध करून देण्यासोबतच गावपातीवरील प्रशासकीय कारभार उत्तम रितीने चालावा, यासाठी वने व संस्कृतिक कार्य मंत्री तथा चंद्रपूर जिल्हाचे पालकमंत्री सुधीर मुनांटीवार याच्या विशेष पुढाकारामुळे ५२ नवीन तलाठी कार्यालयाची निर्मिती होणार आहे. त्यासाठी विशेष बाब म्हणून १८ कोटी १९ लक्ष २४ हजार रुपयांची प्रशासकीय मान्यता मिळाली आहे. याबाबत महसूल व वनविभागाने १७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी शासन निर्णय निर्मित केला आहे.

चंद्रपूर हा नक्षलग्रस्त आणि दुर्गम भाग असल्याने तेथील गावांमध्ये प्रशासकीय कामाक्षीपाम उत्तमरित्या चालावे, गावातील नागरिकांना आवश्यक असलेले महत्वाचे दाखले, कृषीविधक नोंदी / कागदांने वेळेत मिळावेत, यासाठी नवीन तलाठी कार्यालयाची आवश्यकता होती. याबाबत प्रशासनाकडून सुरवातीला ७ कोटी ८० लक्ष रुपयांचा प्रस्ताव यांच्या प्राप्तीचा नामांतरा तालुक्यातील असून नागरिकांना दिनांक १८ ऑक्टोबर प्रापून वरोरा पंचायत समिती कार्यालय आवारत प्रचंड घोषणाबाबी करत आशा वर्कर व गटप्रवर्तक महिलांचा काम बंद बेंदुदत संप चालू आहे. प्रचंड घोषणाबाबी असल्याने सदर परिसर दणाणू गेला होता.

चंद्रपूर। प्रतिनिधी

ग्रामीण भागात नागरिकांना मुलभूत सुविधा उपलब्ध करून देण्यासोबतच गावपातीवरील प्रशासकीय कारभार उत्तम रितीने चालावा, यासाठी वने व संस्कृतिक कार्य मंत्री तथा चंद्रपूर जिल्हाचे पालकमंत्री सुधीर मुनांटीवार याच्या विशेष पुढाकारामुळे ५२ नवीन तलाठी कार्यालयाची निर्मिती होणार आहे. त्यासाठी विशेष बाब म्हणून १८ कोटी १९ लक्ष २४ हजार रुपयांची प्रशासकीय मान्यता मिळाली आहे. याबाबत महसूल व वनविभागाने १७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी शासन निर्णय निर्मित केला आहे.

चंद्रपूर हा नक्षलग्रस्त आणि दुर्गम भाग असल्याने तेथील गावांमध्ये प्रशासकीय कामाक्षीपाम उत्तमरित्या चालावे, गावातील नागरिकांना आवश्यक असलेले महत्वाचे दाखले, कृषीविधक नोंदी / कागदांने वेळेत मिळावेत, यासाठी नवीन तलाठी कार्यालयाची आवश्यकता होती. याबाबत प्रशासनाकडून सुरवातीला ७ कोटी ८० लक्ष रुपयांचा प्रस्ताव यांच्या प्राप्तीचा नामांतरा तालुक्यातील असून नागरिकांना दिनांक १८ ऑक्टोबर प्रापून वरोरा पंचायत समिती कार्यालय आवारत प्रचंड घोषणाबाबी करत आशा वर्कर व गटप्रवर्तक महिलांचा काम बंद बेंदुदत संप चालू आहे. प्रचंड घोषणाबाबी असल्याने सदर परिसर दणाणू गेला होता.

चंद्रपूर। प्रतिनिधी

ग्रामीण भागात नागरिकांना मुलभूत सुविधा उपलब्ध करून देण्यासोबतच गावपातीवरील प्रशासकीय कारभार उत्तम रितीने चालावा, यासाठी वने व संस्कृतिक कार्य मंत्री तथा चंद्रपूर जिल्हाचे पालकमंत्री सुधीर मुनांटीवार याच्या विशेष पुढाकारामुळे ५२ नवीन तलाठी कार्यालयाची निर्मिती होणार आहे. त्यासाठी विशेष बाब म्हणून १८ कोटी १९ लक्ष २४ हजार रुपयांची प्रशासकीय मान्यता मिळाली आहे. याबाबत महस